

Aga waewast oli tema fosdatiga senna saanud, fui ta äranörgustas. Postipois aitas teda veel riidist lahti wöötta ja woodi panna. Tema külmetas nenda, et föigest ihust wärises ja ka woodis ei saanud tema mite soojas. Tohter tuli tema juure ja laäfis temale rohtu walmistada, aga tema ütles; „ei mind ei aita midagi enam, minu elu aeg läheb otsa ja selle juures ei ole ühtegi enam parata!“

— Siis ta halas langeste jampüma ja segast jutu ajama. Pea rääkis ühest furnu-kehast, keslega temal tegemist, pea sõa lahingist Ahwrikamaal. Aga waewast sai teda woodis hoitud, fest ta sipus paigas välsja. Homikul oli tema kül selge meelega aga siis ni nöder, et waewast sai räägitud. Käega tömbas ta ülewatja poole, et pidi ligi tulema ja ütles temale madala heälega, tema pidade kohus seia futsumaa, fest temal olle aži südame peal, mis ta pidade ülestunnistama, muidu ei leide tema mite rahu.

Pärast lõunat tuli fohtuwanem fohtufirjutajaga tema juure ja wiibisid senna öhtuni. Wahis fosdat sai fest aeast tema kambri ulse ete seadud, age teised ei teadnud mite, mitspärast. Qui aga hoige oli terveks saanud sai tema läed ja jalad raudes, fohtu ete wiidud ja siis sai aži awasitults. Se wana fosdat oli Jaagup Wasar, les ise oli tunnistanud et tema from-fohtu raha lõrjavat oli tapnud.

Kohus mööstis seaduse järel tema peale surma fohtu, mis tema oma hirmusat patu südamest lahet-

sedes hea meelega tahtis kanda. Kuningga poolest aga sai sellepärast, et tema ise, ilma sundimata, oma süüd oli ülestunnistanud, temale armu antud ja tema peale tahetüümme wie aastane wanggi pölswe nuhtlusets möistetud.

Sellega wölkjime jutu lõpetada, aga tahame veel natukeste fest rääkida, mis Jaagup oma elust öpetajale kõneles.

Qui tema oma merist furja tegu oli teinud ja mööda minewast postipoissi laulu: „Nüüd hing'wad inimesed“ oli kuulnud, läks se ni valjuste tema südamest läbi, et tema jooksu pistis ilma teadmata, suhu tema läks. Nenda hirmust ja südame waewasti aetud, tuli tema Brantsuse maa piirile. Seal juhtus ühe selliga kofu fesse passi oli Brantsuse maale minna, aga selle nönu tahtis ülejätta ja oma maale tagasi minna. Temaga sai Jaagup laupa, tema ostis teise käest passi ja pöletas oma paberid ära ja nenda läks tema teise mehe nimega wöera maale.

Aga igal pool fölas laul: „Nüüd hing'wad inimesed,“ tema förwu ega ei jätnud teda rahul. Ita jälle walwades ja unes tuli temale rahatorjaja furnuteha filmade etc. Kaua aega elas tema patu rahast, mis tema oli riisunud ja sai Paarisi linna suhu tema ühe sepa juure tööle hafas. Pärast läks tema wae-teenistuse ja sai Ahwrikamaale saadetud, kus Brantsusel sel aaval föda oli. Qui tema oli